

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาวิจัย

แบบทดสอบโคลซ (Cloze test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดระดับความยากง่ายของข้อความที่ใช้สำหรับอ่าน ให้นำมาใช้เป็นเครื่องมือวัดความสามารถในการอ่าน ของนักเรียน สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้ (อ้อยทิพย์ กรมกุล, 2524) วิธโคลซเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ครูประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้ (จินตอร บุรณะบรรพต, 2515) วิธโคลซ (Cloze) เป็นวิธีการทดสอบที่ วินสัน แอล เทเลอร์ (Winson L. Tayler) คิดขึ้นในปี ค.ศ.1953 โดยยึดหลักจิตวิทยาของ เกซตัลท์ (Gestalt) ผู้ใช้ทฤษฎีที่เรียกว่า "Closure" (การเติมสิ่งที่ขาดไปให้สมบูรณ์ เช่น มนุษย์คุ้นเคยกับภาพใดภาพหนึ่ง เมื่อมนุษย์มาพบภาพที่เคยเห็นขาดคอนไป มนุษย์ก็สามารถเติมให้สมบูรณ์ได้) อ้อยทิพย์ กรมกุล (2524) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบโคลซ มีลักษณะคล้ายแบบทดสอบเติมคำ (Completion Test) จะประกอบด้วยบทความที่มีความยาวประมาณ 250-375 คำ เป็นบทความที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง มีเนื้อหาเป็นกลางมีการละคำหรือตัดคำในตำแหน่งความถี่ของคำเป็นจังหวะสม่ำเสมอ ไม่มีความหมายเฉพาะประมาณไม่เกิน 50 คำ โดยจะเว้นไม่ตัดคำใน 2-3 ประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของบทความ แล้วให้ผู้ทำแบบทดสอบ หากมาเติมในช่องว่างที่เว้นไว้ ให้ตรงกับคำเดิมหรือเหมาะสมกับเนื้อหา โดยการใช้คำชี้แนะ (Clues) ที่มีอยู่ ถ้าสามารถเติมคำได้ตรงกับคำเดิมหรือความหมายเดิมแสดงว่าผู้ทดสอบมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เพราะการจะเติมคำได้ถูกต้องนั้นจะต้องเข้าใจความหมายของคำที่จะเติมลักษณะและแบบแผนทางภาษา และยังคงเข้าใจบทความที่ตัดคำนั้นทั้งหมดด้วย จึงจะสามารถเติมคำได้ถูกต้องและสอดคล้องกับบทความนั้น การทำที่คะแนนเป็นแบบ 0,1 (อ้อยทิพย์ กรมกุล, 2524) ผลงานวิจัยในต่างประเทศเป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่าวิธโคลซเป็นวิธีวัดความเข้าใจในการอ่านได้ เป็นวิธีที่สร้างขึ้นได้ง่าย ใช้งานง่ายและได้ผลดี (Tayler, 1967 ; Mcleod, 1985 ; Bormuth, 1967) สำหรับภาษาไทยก็มีผลงานวิจัย แสดงให้เห็นว่าวิธโคลซใช้วัดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร์, 2515 จินตอร บุรณะบรรพต, 2515 พิมพ์พรณ สมหอม, 2516 กัลยา กาญจนารักษ์, 2517 สมปรารถนา ลายกนก, 2522)

จากผลการวิจัยของเทลเลอร์ (Tayler, 1953) เกี่ยวกับวิธีการตัดคำในแบบทดสอบโคลซ โดยการใช้ทุกคำที่ 5 ถึงคำที่ 10 ผลปรากฏว่าการตัดคำในช่วงต่าง ๆ กันนี้ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านได้ไม่แตกต่างกัน ต่อมาฟิลเลนบอม (Fillenbaum, 1968) ได้ทำการวิจัยพบว่า ความถี่ของการตัดคำยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่าไร การเติมคำในแบบทดสอบโคลซยิ่งยากขึ้นด้วย ในทางตรงกันข้ามคะแนนที่ได้จะเพิ่มขึ้น ถ้าลดความถี่ของการตัดคำลง

ผลการศึกษาที่ไปพ้องกับผลวิจัยของแมคจินิท (Macginitie) ซึ่งคอลลิน จี โรบินสัน (Cllin G. Robinson, 1981) ได้นำมากล่าวเกี่ยวกับการตัดคำนี้ว่า ในกรณีที่ลดค่าแห่งของคำที่ตัดออกให้น้อยลงกว่าคำที่ 4 คำที่จะนำมาเติมลงในช่องว่างเหล่านั้น จะต้องอาศัยสารสนเทศซึ่งกันและกัน (Interpendent) หมายความว่า ผู้สอบจะทำข้อสอบได้ยากขึ้น กล่าวคือการที่ผู้สอบจะเติมคำใดลงในช่องว่างได้ถูกต้องจะต้องอาศัยสารสนเทศของคำที่เติมมาก่อนซึ่งอยู่ข้างหน้าและคำที่จะเติมถัดไปซึ่งอยู่ถัดจากคำที่กำลังจะเติม นั้น โรบินสัน (Colin G. Robinson, 1981) ได้กล่าวถึงวิธีการโคลซว่า จากการวิจัยของเทลเลอร์ พบว่า รูปแบบต่าง ๆ ในการเว้นคำไม่ได้มีผลต่อการเรียงลำดับข้อความต่าง ๆ ที่นำมาให้อ่าน แต่จำนวนของช่องว่างที่เว้นมีผลต่อการแยกความสามารถของผู้สอบมาก

สำหรับงานวิจัยภายในประเทศไทยที่ศึกษาเกี่ยวกับการตัดคำ จากผลการวิจัยของ คิมพรรณสมหอม (2516) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 และที่ตัดทุกคำที่ 8 เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 พบว่าแบบทดสอบโคลซตัดทุกคำที่ 5 และ ทุกคำที่ 8 สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ได้ไม่แตกต่างกัน แต่พบความแตกต่างกันของคะแนนแบบทดสอบโคลซ ที่ตัดทุกคำที่ 5 และ ทุกคำที่ 8 ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เขาได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า ความสามารถในการอ่านน่าจะมีความสัมพันธ์กับการตัดคำในแบบทดสอบ กล่าวคือ ถ้าเหลือคำหรือข้อความไว้มาก ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูงย่อมเติมคำได้โดยง่าย โดยใช้ข้อความที่เหลืออยู่เป็นจำนวนมากเป็นตัวแนะในการเติมคำ ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 คาราวตี นิตยศรี (2518) ได้ศึกษาการตัดคำในแบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษปีที่ 2 โดยตัดคำทุกคำที่ 5 ถึงทุกคำที่ 9 พบว่า คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบโคลซในแต่ละกลุ่มและแต่ละฉบับแตกต่างกัน การละคำในตำแหน่งของคำที่มากขึ้นทำให้คะแนนสูงขึ้น กอบแก้ว คชเสณี (2528) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับตำแหน่งที่เหมาะสมของแบบทดสอบโคลซในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษา

ฝรั่งเศส โดยตัดคำทุกคำที่ 5 ถึงทุกคำที่ 10 กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การตัดคำในช่วงที่ต่างกันมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยพบว่า การตัดคำที่ 5 เหมาะสมที่สุด การตัดทุกคำที่ 9, 10 ไม่เหมาะสม

ผลการวิจัยแบบทดสอบโคลซ กับนักเรียนต่างระดับการศึกษา ได้แก่ ผลการวิจัยของ ดวงเดือน ศาสตราภรณ์ (2515) ที่นำเอาวิธีโคลซมาสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 5 โดยสร้างจากนิทาน เมื่อทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านตามลำดับชั้นพบว่า นักเรียนในชั้นที่สูงกว่ามีความเข้าใจในการอ่าน สูงกว่า นักเรียนในชั้นที่ต่ำกว่า ต่อมาได้มีผู้ทำการวิจัยเพิ่มเติมอีกได้แก่ กัญญา กาญจนภรณ์ (2517) ได้ทำวิจัยเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซแบบดั้งเดิมและแบบโมดิฟายโคลซแบบเลือกตอบภาษาอังกฤษ ในการวัดความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พบว่า แบบทดสอบทั้งสองสามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย ของนักเรียนตามระดับชั้นได้ โดยคะแนนสูงขึ้นตามลำดับชั้น

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แบบทดสอบโคลซสามารถนำมาใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้ การละคำที่ต่างกันมีผลต่อคะแนนของแบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนั้นยังพบว่า ระดับการศึกษาของผู้เรียนมีผลต่อคะแนนของแบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่านด้วย อย่างไรก็ตามการศึกษาถึงปฏิกริยารวมของการละคำตำแหน่งต่าง ๆ ของแบบทดสอบโคลซ กับ ระดับการศึกษาของนักเรียน น่าจะให้คำตอบเกี่ยวกับคะแนนสอบจากแบบทดสอบโคลซได้ลึกซึ้งขึ้น ซึ่งเป็นประเด็นที่เลือกมาวิจัยในครั้งนี้โดยผู้วิจัยกำหนดแนวทางการวิจัยดังนี้คือ สร้างแบบทดสอบโคลซที่มีการละคำในตำแหน่งของคำที่ต่างกัน 6 ตำแหน่งคือ ทุกคำที่ 5 ถึงทุกคำที่ 10 สำหรับการอ่านภาษาไทย จากเนื้อหาเดียวกันและเป็นที่น่าสนใจ แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียน 3 ระดับ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ผลรวม (Interaction effect) ระหว่างการละคำที่ต่างตำแหน่งกัน 6 ตำแหน่ง ตั้งแต่ทุกคำที่ 5 ถึงทุกคำที่ 10 กับระดับการศึกษาของนักเรียน 3 ระดับ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ที่มีต่อคะแนนจากแบบทดสอบโคลซ

สมมติฐานของการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการละคำด้วยความถี่ต่างกันแล้ว พบว่าการละคำต่างกันทำให้คะแนนจากแบบทดสอบโคลซแตกต่างกัน (Fillenbaum, 1868 ดาราวดี นิตยศรี, 2518 กอบเกื้อ ศษเสณี, 2528) และได้มีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับผลของการศึกษาต่างระดับที่มีต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่าน พบว่าการศึกษาต่างระดับทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน (ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์, 2515 กัลยา กาญจนภรณ์, 2517) เนื่องจากการละคำต่างกัน เป็นการให้สารสนเทศแก่ผู้อ่านได้ไม่เท่ากัน มีผลทำให้คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบโคลซต่างกันด้วย นอกจากนี้ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้เรียนน่าจะมีผลให้ความสามารถในการอ่านไม่เท่าเทียมกัน เพราะพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกัน ดังนั้นการละคำที่ต่างตำแหน่ง ของนักเรียนต่างระดับการศึกษา น่าจะมีผลต่อคะแนนจากแบบทดสอบโคลซไม่เหมือนกันด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า

การละคำต่างตำแหน่ง 6 ตำแหน่ง กับการศึกษาต่างระดับ 3 ระดับ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 น่าจะร่วมกันมีผลทำให้คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบโคลซแตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. เวลา สถานที่ ไม่มีผลต่อการสอบ
2. การตรวจให้คะแนน มีความเป็นปรนัย เชื่อถือได้ เพราะใช้ผู้ตรวจให้คะแนนคนเดียวกัน โดยถือเกณฑ์การให้คะแนน และการแปลผลเหมือนกัน

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัยอาจเนื่องจาก นักเรียนทำการสอบได้เพียงเนื้อหาเดียว, ทำการสอบได้ไม่พร้อมกันตลอดจน ยังไม่เคยชินกับแบบทดสอบโคลซ หรือมีความผิดปกติทางร่างกาย เช่น สายตา มือ จึงอาจทำให้ผลการวิจัยขาดความสมบูรณ์ได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2535 ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ตัวแปรที่ศึกษาแยกได้เป็น

2.1 ตัวแปรทดลอง (Experimental variable) ได้แก่ การละคำในตำแหน่งของคำที่ต่างกัน 6 ตำแหน่ง คือ ทุกคำที่ 5 - 10 และระดับการศึกษาต่างกัน 3 ระดับ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ คะแนนจากแบบทดสอบโคลซ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบโคลซที่มีการตัดคำตำแหน่งความถี่ของคำที่ต่างกัน 6 ตำแหน่ง คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 ตัดทุกคำที่ 9 และตัดทุกคำที่ 10 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 ฉบับ จากเนื้อหาเดียวกัน มีความยาว 500 คำ มีการตัดคำ 50 คำต่อเรื่อง โดยแต่ละฉบับ มีบทความ 3 เรื่อง ลักษณะของเนื้อหา เป็นนิทานและนิยายที่ตรงกับความสนใจของเด็กทั้ง 3 ระดับ เพื่อทดสอบการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 (ดูแบบสอบในภาคผนวก)

คำนิยามเชิงปฏิบัติการในการวิจัย

แบบทดสอบโคลซ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 6 ฉบับ แต่ละฉบับมีบทความ 3 เรื่องเหมือนกันทั้ง 6 ฉบับ เพื่อวัดการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ตามวิธีการโคลซ คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 ตัดทุกคำที่ 9 และ ตัดทุกคำที่ 10 โดยเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้อ่านให้ตรงกับคำเดิม ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำได้ตรงกับคำเดิมหรือคำใกล้เคียง แสดงว่ามีความเข้าใจข้อความที่อ่าน แต่ละเรื่องจะมีการตัดคำ 50 คำเท่ากัน ทุกฉบับ การให้คะแนนเป็นแบบ 0,1 คะแนนเต็ม ฉบับละ 50 คะแนน (รวม 3 เรื่องละ 50 คะแนน แล้วให้คะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 3 เรื่องเป็นคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซแต่ละฉบับ)

การละคำในตำแหน่งของคำที่ต่างกัน 6 ตำแหน่ง หมายถึง การตัดคำในแบบทดสอบโคลงด้วยความถี่ของคำในตำแหน่งที่ต่างกัน 6 ตำแหน่ง คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 ตัดทุกคำที่ 9 หรือตัดทุกคำที่ 10 แล้วเว้นช่องว่างให้ผู้อ่านเติมคำให้ตรงกับคำเดิมหรือความหมายเดิม

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2535 จำนวน 37,438 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2535 จำนวน 54,597 คน และจำนวน 23,398 คน ตามลำดับ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงลักษณะของแบบทดสอบโคลงให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนให้มากที่สุด
2. เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการเลือกใช้แบบทดสอบลักษณะต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการประเมินผลการเรียนการสอน
3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบโคลงในวิชาอื่น ๆ
4. จะได้แบบทดสอบโคลงที่เหมาะสมในการนำไปใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยอีก 1 ชุด
5. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา